

Laurentius Petri Sällskapet

Årsmöte med Laurentius Petri Sällskapet i Ransäter den 3 aug. 1956.

Årsmötet öppnades med antifonen Veni Sancte Spiritus jämte versikel och kollekt. Ordf. hälsade de närvarande välkomna med en erinran om sällskapets 15-åriga vetenskapliga och praktiska verksamhet.

Till ledare av dagens förhandlingar utsågs kyrkoherde Arthur Adell och till protokollförare musikdir. G. Zethelius.

Sekreteraren föredrog årsberättelsen, som godkänd lades till handlingarna.

Revisor Einar Mattsson föredrog revisionsberättelsen, och revisorernas förslag om ansvarsfrihet för kassaförvaltningen 1955 godkändes av årsmötet.

Årsavgiften fastställdes till oförändrat 15 kr.

Av den dittillsvarande styrelsen omvaldes kyrkoherde Arthur Adell, musikdir. Gudrun Zethelius, kanslirådet Sture Idar och domkyrkoorganist Gotthard Arnér. I stället för kontraktsprosten G. A. Danell, som undanbett sig återval, invaldes kyrkoadjunkt Karl Erik Wallin. Till adjungerade ledamöter omvaldes fru Karin Peters, direktor Pehr Edwall och disponent Sven Håkan Ohlsson, samt nyvaldes kontraktsprosten G. A. Danell.

Till suppleanter omvaldes kyrkoh. Evert Palmer, kyrkoadj. Lars Lindhagen och musikdirektörerna Inga Johnsson, Rut Ericsson och Harald Göransson.

Till revisorer omvaldes revisor Einar Mattsson och fröken Stina Källqvist och till revisorssuppleanter kommin. Olof Agrell och kyrkoh. Sven Björck.

Ang. tid och plats för nästa årsmöte hänsköts till styrelsen att besluta.

Avslutningsvis lade ordf. medlemsvärningen de närvarande varmt om hjärtat och uttalade ett tack till styrelsen, konventskassören, de medverkande samt deltagarna. Till sist framförde kyrkoh. Evert Palmer samtligas tack till ordf.

Gudrun Zethelius

Arsberättelse över Laurentius Petri Sällskapets verksamhet, avgiven vid årsmötet i Ransäter den 3 aug. 1956.

Laurentius Petri Sällskapets styrelse har under arbetsåret utgjorts av kyrkoherden, teol. dr Arthur Adell, ordförande, kontraktsprosten, teol. dr Gustaf Adolf Danell, vice ordf., musikdirektör.

teol. kand. Gudrun Zethelius, sekr., kanslirådet Sture Idar, kassaförvaltare, samt domkyrkoorganist Gotthard Arnér. Adjungerade ledamöter: fru Karin Peters, direktor Pehr Edwall och disponent Sven Håkan Ohlsson.

Styrelsen har under arbetsåret sammanträtt den 13 febr. 1956 i Stockholm och därutöver rådgjort per korrespondens.

Sällskapets medlemstal uppgick den 1 jan. 1956 till 230.

Sällskapets organ, Svenskt Gudstjänstliv, har utsänts samtidigt med årsurkunden, Israel Olavi Leimontinus Koralbok 1675.

Sällskapet har under året anordnat ett studiekonvent i Ransäter den 31 juli–5 aug. under medverkan av bl. a. ordföranden, kyrkoherdarna Palmer; Stake och Redin, Pfarrer Fr. Hofmann, rektor I. Sahlin, doktor Margit Sahlin, kantor W. Mudde och musikdirektörerna Rut Ericsson, Birger Eriksson, Rune Wählberg, C. E. Rosenquist och Gudrun Zethelius. I anslutning till studiekonventet har hållits sammanträde med Arbetsutskottet för kyrkomusikalisk kontakt mellan de lutherska kyrkorna.

Ransäter den 3 aug. 1956.

Gudrun Zethelius
sekr.

Reflexioner efter sommarkonventet i Ransäter.

Tidegårdsarbetet seglar uppenbarligen i medvind just nu. Intresset för ett ordnat andaktsliv av gemenskapskaraktär, där varje deltagare är aktiv, är i tydligt stigande. Säkert bottnar detta åtminstone delvis i en viss rådlöshet inför de andaktsformer som de närmast föregående generationerna har känt som sina. Husandakten förekommer

bara sporadiskt och kan knappast återupplivas i den form som det gammal-lutherska kyrkolivet gav den. De metodistiskt-individualistiska andaktsformer som skapades genom pietistisk och annan väckelsefromhet har länge nog ingått i det allmänna medvetandet i religiösa kretsar, men de förlorar sitt grepp i samma mån som deras nödvändiga korrelat, den spiritualistiska upplevelsefromheten, förflyktigas. Vi lever faktiskt i en situation, där tillhandahållandet av ändamålsenliga andaktsformer är en förutsättning för framgång i kyrkans gärning. I detta sammanhang får vi nog ställa in arbetet för tidegården i dagens kyrkoliv.

Erfarenheten ger redan nu vid handen, att arbetet för tidegårdens återupplivande möts med större förtroende än tidigare. Detta gäller också i fråga om Finlands starkt väckelsepräglade kyrkoliv, alldeles särskilt om den svenska delen därav. För den som skriver dessa rader låg det ett mycket konkret behov bakom resan till fjolårets sommarkonvent i Ransäter. Jag känner nämligen inte till någon bättre möjlighet att få uppleva svensk tidegård i funktion än Laurentius Petri Sällskapets årliga sammankomster. Förväntningarna uppfylldes till alla delar. Jag reste hem med många lärdomar att omsätta i det anspråkslösa, men i alla fall regelbundna gudstjänstliv i tidebörens form som sedan några år bedrivs i Åbo domkyrka inom stadens svenska församling.

Konventet kunde, som jag hade väntat mig, visa fram en välövd stamtrupp, som garanterade att gudstjänsterna tekniskt blev genomgående lyckade. Tydligt har Sällskapet nått det stadium, där det är möjligt att inskränka de gemensamma övningarna av tideböernas sång till ett minimum. Därigenom kan tid frigöras för annat program inom ramen för Sällskapets